

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Στις 20 Ιουλίου έ. έ. στο Θέατρο «Διονύσια» έγινε η Δημόσια Συγκέντρωση που οργάνωσε η Γυναικεία Επιτροπή Συνεργαζομένων Οργανώσεων.

Ήταν μια επίβλητική εκδήλωση του φρονήματος των μεγάλων γυναικείων μαζών για τη Δημοκρατία, τις δημοκρατικές ελευθερίες, κατά του πολέμου και φασισμού και για την απελευθέρωση της γυναίκας από τον οικονομικό και κοινωνικό ζυγό.

Το θέατρο ήταν γεμάτο από πλήθη γυναικών από όλες της κοινωνικές τάξεις: Επιστήμονες, υπάλληλοι, εργάτριες με τη σεμνή τους φορεσιά της δουλειάς, νοικοκυρές ήρθαν για να φωνάξουν όλες μ' ένα στόμα και να δηλώσουν, ότι έπαψαν πια να είναι παθητικά όντα και ότι προχωρούν με αυτοπεποίθηση

στον αγώνα τους για την αληθινή χειραφέτηση της γυναίκας,

Στη συγκέντρωση αντιπροσωπεύτηκαν τα σωματεία που αποτελούν τη Γυν. Επιτροπή και έσα συνεργάζονται μαζί τους: **Ο Σύνδεσμος Ελληνίδων Επιστημόνων, ο Σύνδεσμος για τα δικαιώματα της γυναίκας, ο Παμμικρασιατικός Σύνδεσμος γυναικών, ο Σύλλ. Ελληνίδων Αμερικής Γκάπα, η Δωδεκανησιακή Μέλισσα,** επιτροπές δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων, φοιτητριών, διανοομένων, τοπικοί συνδικακοί σύλλογοι, έπαρχιακά σωματεία και άλλα. Οί μεγάλες έργατικές και επαγγελματικές οργανώσεις: **Γενική Συνομοσπονδία τών εργατών, Ένωτική Γενική Συνομοσπονδία τών Έργα-**

των, **Έργατικά κέντρα Αθηνών και Πειραιώς, Σωματεία κλωστοϋφαντουργών, ραπτών και ξαπτριών, ξαπτριών ίματισμού στρατού, καπνεργατών, νοσοκόμων, άρτεργατών κλπ. ο Σύλλογος των απολυθέντων υπαλλήλων κ. ά.**

Η προεδρία είχε άνατεθή στην **Κα Σ. Σημηριώτη**, πού, ύστερα από μιá μικρή εισήγηση, έδωσε τó λόγο στην **Κα Σβώλου**, αντιπρόσωπο τής Έπιτροπής Συνεργαζόμενων Όργανώσεων,

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ Κας ΣΒΩΛΟΥ

Η κ. Σβώλου είπε ότι ή συγκέντρωση αύτή έχει σημασία γιατί δείχνει, ότι και ó γυναικείος άγώνας μπαίνει στο προγραμματικό του πλαίσιο, τó κοινωνικό, και ότι όλες οι εργαζόμενες γυναίκες με τις οργανώσεις τους είναι άποφασισμένες ν' άμυνθούν για τις δημοκρατικές έλευθερίες.

«Όργανώνοντας—είπε—τή σημερινή συγκέντρωση δέν ήρθαμε έδώ νά θρηνησομε για τήν ταπεινωτική θέση τής γυναίκας, για τήν έκμετάλλευση τού παιδιού και τής εργαζόμενης κοπέλλας, για τήν άγραμματοσύνη όπου κρατούν τους πληθυσμούς τής υπαίθρου, για τήν έγκατάλειψη τής φτωχής μάνας, και τήν τραγωδία τής άλλης εκείνης φτωχής μάνας τής έξώγαμης πού ή κοινωνία τής όπλιζεί τó χέρι για νά σκοτώσει τó ίδιο της παιδί.

Δέν ήρθαμε έδώ νά ζητήσομε ψύχουλα από τά δικαιώματα πού οι ισχυροί ρίχνουν περιφρονητικά στους πιεζόμενους, υπό τόν έρο νά τείνουν ταπεινά τó χέρι.

Ήρθαμε, φέρνοντας τή φωνή των εργαζόμενων γυναικών τής Ελλάδας. Είναι εκατοντάδες χιλιάδες οι χωρικές, οι εργάτριες, οι νοικοκυρές, οι υπάλληλοι, οι διανοσόμενες πού με τó μόχθο τους αυξάνουν τόν όλικό και πνευματικό πλούτο τής χώρας, χωρίς αυτές νά πέρνουν τίποτα.

Φέρνομε τή φωνή πού βγαίνει άπ' τó κλάμα τού παιδιού, τή λύπη πού βγαίνει άπ' τó καρτερικό στήθος τής εργάτριας, πού σκύδει 10, 12 ώρες τήν ημέρα μπρός στά μηχανήματα με μεροκάματο πείνας.

Φέρνομε τή φωνή και τήν άγωνία χιλιάδων μονάδων πού μεγάλωσαν τά παιδιά τους μέσα στην φτώχεια, τήν έρφάνια, τήν προσφυγιά, ύστερα από τήν καταστροφή τού μεγάλου πολέμου, και βλέπουν σήμερα νά άπειλεί τά παιδιά τους ένας καινούργιος παγκόσμιος πόλεμος πού χειρότερό του δέν είδε ποτέ ó κόσμος.

Και διαμαρτυρόμαστε για τούς έξοπλισμούς πού γίνονται, για τούς φόρους πού βραίνουν τó λαό, για τή μιλιταριστική και σωδινιστική εκπαίδευση των παιδιών τού λαού, για τήν κατάργηση τής έλευθερίας τής σκέψης, για τήν καταδίωξη τής άληθινής έπιστήμης, τήν κατάργηση τής έλευθερίας τού τύπου, των συνδικαλιστικών έλευθεριών.

Και σήμερα για νά κατοχυρωθή ή κατάσταση αύτή, έπιζητείται με όλα τά μέσα ή άλλαγή πολιτεύματος, ή έπαναφορά τής Μοναρχίας με τó Μονάρχη διχτάτορα ή τó Μονάρχη πού θά σταριχτή στην δικτατορία ή τή φασιστική τρομοκρατία. Παράγνωρίζοντας τούς άγώνες τού λαού αύτου για τήν έλευθερία, προσπαθούν με όλα τά μέσα νά πνίξουν τή θέλησή του, πού

ήταν και είναι στην μεγάλη πλειοψηφία του βαθύτατα δημοκρατικός.

Στή σημερινή ιστορική στιγμή νομίζομε καθήκον μας νά δηλώσομε εκ μέρους των εργαζόμενων γυναικών τής Ελλάδος, ότι θ' άγωνιστομε με όλες μας τις δυνάμεις μέσα στο κοινό δημοκρατικό μέτωπο: **Κατά τής Μοναρχίας, κατά τής βίας, τής αυθαιρεσίας, τού φασισμού, κατά τού πολέμου για τήν άληθινή Δημοκρατία, για τήν ειρήνη, για τήν οικονομική, πολιτική και κοινωνική άπελευθέρωση τής γυναίκας».**

Η όμιλία τής κ. Σβώλου είχε συχνές διακοπές από χειροκροτήματα και στο τέλος εξέσπασε τó άκρατήριο σέ ζητωκραυγές για τή Δημοκρατία.

Άμέσως έπειτα μίλησε, ή **Δδα Οικονομοπούλου**, από μέρους τού Συνδέσμου Έλληνίδων Έπιστημόνων. Άπλά και σεμνά, σάν άληθινή έπιστήμονας, έτόνισε ότι θ' άγωνιστούν για τήν έλευθερία τής έπιστήμης, για τις έπιστημονικές έρευνες, για τις δημοκρατικές έλευθερίες, πού πνίγονται και στέν τύπο μας για νά έγκαθροθή ó φασισμός με τή μοναρχική παλινόρθωση.

Μετά τή Δδα Οικονομοπούλου μίλησε ή **Κα Άγνη Ρουσοπούλου** από μέρους τού Συνδέσμου για τά δικαιώματα τής γυναίκας.

Η κ. Ρουσοπούλου ζήτησε τήν **πλήρη πολιτική κοινωνική και οικονομική ισότητα τής γυναίκας** με τόν άντρα και σύγκρινε τις μηδαμινές παραχωρήσεις πού πέτυχε ή γυναίκα στην Ελλάδα με τήν πρόοδο τού γυναικείου άγώνα σέ άλλες ευρωπαϊκές χώρες και πρσ πάντων στην Τουρκία. Έτόνισε έπειτα, ότι τά συνεργαζόμενα γυναικεία σωματεία έχουν τήν ένίσχυση τής Γενικής και τής Ένωτικής Συνομοσπονδίας των Έργατών τής Ελλάδας και όλων των φιλοπροόδων οργανώσεων τής χώρας και δε ζητούν τήν ψήφο σάν ρουσφέτι, αλλά σά δικαιώμα.

Διαβάστηκαν έπειτα χαιρετισμοί των διαφόρων επαγγελματικών οργανώσεων, όπως τού Έργατικού Κέντρου Αθηνών, τού Συλλόγου Νοσοκόμων, των δύο Γενικών Συνομοσπονδιών των εργατών τής Ελλάδας και των Σωματείων Ραπτριών Ιματισμού Στρατού.

Κατά σειρά μίλησαν, μιá εργάτρια ίματισμού στρατού, ή αντιπρόσωπος των δημοσίων υπαλλήλων, πού με πολύ ίκανότητα κατηρίασε τή σκληρότητα τού κράτους άπέναντι στους υπαλλήλους πού πληρώνουν τά σπασμένα σάν πιό πράχειροι και λιγώτερο οργανωμένοι ν' άμυνθούν.

Άκολούθησε μιá αντιπρόσωπος των εργατριών κλωστοϋφαντουργών. Είπε με λίγα σταράτα λόγια τραγικά τή ζωή τής εργάτριας.

Μίλησε κατόπιν ή αντιπρόσωπος των φοιτητριών πώς εκδηλώνεται ή αντίδραση στο Πανεπιστήμιο, και τελευταία ή Δδα **Θάλεια Άνδρεάδου** Γεν. Γραμματεως τού Σ.Δ.Γ. διάβασε τόν ένθουσιώδη λόγο τής κ. **Άύρας Θεοδωροπούλου** πού έμποδίστηκε από άδικηθεσία νά έρθει ή ίδια στην συγκέντρωση.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ Κας ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

«Η γενεά πού κρατεί άκόμα στα χέρια της τήν έξουσία» είπε «έχει κατά τó μεγαλύτερο μέρος τή

ναστροπία του περασμένου αιώνα, εν όχι του μεσαίωνα. Ζει ακόμα και κινείται μέσα σε ένα κόσμο από προλήψεις που της κρύβει την πραγματικότητα κάτω από ένα πυκνότατο πέπλο.

Και μια από τις πιο ριζωμένες προλήψεις της είναι η αντίληψή της για τη γυναίκα ως άτομο κι ως πλάσμα κοινωνικό. Και η πρόληψη αυτή τους κάνει να πετούν στο δρόμο με άλαφριά συνείδηση—δταν δεν τὸ κάνουν από κομματικόν υπολογισμό—την πτωχιά δασκάλα ή την υπάλληλο, που με τὸ μισθό της συντηρεί μιά γριά μάνα ή μεγαλώνει και σπουδάζει ένα μικρότερο αδερφάκι.

Γι αυτό, όταν έμεις οι γυναίκες άκούσαμε στην Ελλάδα τὸ ἀπελευθερωτικὸ σάλπισμα τῆς Δημοκρατίας χαρήκαμε χαρὰ μεγάλη. Γιατί είπαμε: «Ἦρθε ή ώρα και τοῦ δικού μας λυτρωμοῦ». Γιατί ή Δημοκρατία, με τὸ πρώτο της φανέρωμα γκρέμιζε προαιώνιες προλήψεις, τὴν κληρονομική βασιλεία, τὰ διάφορα πρόνοια ὠρισμένων τάξεων, τὰ παράσημα κτλ. Ἐκήρυττε τὴν ἰσότητα ὄλων τῶν πολιτῶν. Περιμέναμε νὰ ρθει και ή δική μας σειρά.

Είναι ἀλήθεια πὼς ή δική μας δημοκρατία δεν είχε τὴ μεγάλη πνοή άλλων νέων μεταπολεμικῶν δημοκρατιῶν, που γκρέμισαν ἀμέσως όλες τις σακρακοφωγμένες ἀξίες και δημιούργησαν ἀμέσως ένα νέον κόσμο ἀπάνω σε καινούριες βάσεις. Ὅπως δήποτε δημοῦς ἐξασφάλιζε τις δυνατότητες για τὴν πραγμάτωση τοῦ μεγάλου δημοκρατικοῦ της προγράμματος, ἐξασφάλιζε τὸ πλαίσιο μέσα στο ὁποιο θὰ μπορούσαν νὰ κινηθοῦν ἐλεύθερα οἱ Ἕλληνες πολίτες για νὰ της δώσουν σιγά σιγά τὸ ἀληθινό της περιεχόμενο. Γιατί ή δημοκρατία, δταν δεν τὴ νοθεύουν ἐκεῖνοι που τὴ διαχειρίζονται, είναι τὸ προσφορώτερο πολίτευμα για νὰ ἐξασφαλιστοῦν οἱ πρωταρχικὲς λαϊκὲς ἐλευθερίες, ή ἐλευθερία τοῦ στοχασμοῦ και τοῦ τύπου ή ἐλευθερία τοῦ συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι, ή ἐλευθερία τῆς ἐργασίας. Και μόνο μέσα σε ένα τέτιο καθεστὼς ἐλευθερίας μπορούσαμε νὰ ἐλπίζομε τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνα μας.

Και τώρα ξαφνικά, ἀσκοπα, ἀδικαιολόγητα, βλέπομε με θλίψη βαθύτατη κι ἀνησυχία νάνακινείται τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος ἱπου τὸ θεωρούσαμε λυμένο ὀριστικά. Και μόνο που ἀνακινήθηκε βλέπομε, νὰ ξυπνοῦν πάλι τὰ παλιά πάθη, νὰ δξύνεται ὁ διχασμός, που χώριζε τὸν ἑλληνικὸ λαὸ για τόσα χρόνια σε δυὸ ἐχθρικὰ στρατόπεδα και τὰ μίση νὰ ἐξαπολύονται πάλι φαρμακερὰ ἀνάμεσα συδέρφια και σε χτεσινούς φίλους.

Ἐμεις οἱ γυναίκες που ζητοῦμε τὴν εἰρήνη μεταξὺ λαῶν ξένων, πὼς θίνεχτοῦμε μέσα στὸν τόπο μας μιά τέτια ἐπικίνδυνη ἐστία πυρκαϊᾶς που θὰ μᾶς ἀπειλεῖ καθημερινῶς νὰ ξεσπάσει για νὰ ἐξαπολύσει νέες κατατροφές :

Για ποιο λόγο δλα αὐτὰ τὰ δεινά ; Για νὰ ξαναφέρομε πίσω ένα θεσμό, που έχει ξεπέσει στη συνείδηση κάθε πολιτισμένου και προοδευτικοῦ ἀνθρώπου, ένα θεσμό που στηρίζεται μόνο ἀπάνω σε μιά μεσαιωνική πρόληψη, που συνδέεται με τις μεγαλύτερές μας ἐθνικὲς καταστροφές, που για νὰ μπορέσει νὰ κρατηθῆ θὰ ρειαστῆ νὰ καταφύγει στην ἐνοπλη βία, σε μιά δικτα-

τορία που θὰ καταπνίξει κάθε δημιουργική πνοή στη χώρα μας, κάθε ζωντανή ἐκδήλωση τῶν πολιτῶν.

Μέσα σε μιά τέτια ἀτμοσφαῖρα βίας, τρόμου, διωγμοῦ, είναι ἀναμφισβήτητο πὼς κάθε προσπάθεια για τὴν καλύτερευση τῆς θέσης τῆς γυναίκας είναι προσωρινή νὰ καταπνιγῆ.

Βλέποντας καθαρά μπροστά μας ὄλους τοὺς κινδύνους που θὰ διατρέξει ή χώρα μας με τὴν πιθανότητα μιάς παλινόρθωσης, ακόμα και μόνο με τὸ δημοψήφισμα, τασσόμεθα με όλες μας τις δυνάμεις στὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας και ἐναντίον τῆς παλινόρθώσεως και καλοῦμε όλες τις γυναίκες, ἐπιστήμονες, ἐργάτριες, υπαλλήλους, νοικοκυρὲς νὰ ὀργανωθοῦν για τὴν ἀμυνα τῆς Δημοκρατίας και τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ.

Ἐνθουσιῶδεις ζητωκραυγὲς για τὴ Δημοκρατία σέπασαν τὸ τέλος τῆς ὀμιλίας τῆς κ. Θεοδωροπούλου κι ἐπειτα διαβάστηκε κι ἐγινε δεκτὸ μὲνθουσιασμοῦ τὸ ἀκλόουθο ψήφισμα :

«Ἡ σημερινή συγκέντρωση που ὀργανώθηκε ἀπὸ τὴν Γυναικεῖαν Ἐπιτροπὴν τῶν Συνεργαζομένων ὀργανώσεων, διαπιστώνει :

Ὅτι ή ἐργαζόμενη γυναίκα ὀφίσταται και στη χώρα μας διπλὸ ζυγὸ, σάν γυναίκα και σάν ἐργαζόμενο ἄτομο.

Ὅτι ὕστερα ἀπὸ ἐκατόχρονη ἐλεύθερη πολιτική ζωή και μετὰ δεκαετία ὀλόκληρη ἀπὸ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς Δημοκρατίας, ή γυναίκα στερεῖται τὸ στοιχειωδέστερο δικαίωμα τοῦ πολίτου, νὰ ἐκλέγει και νὰ ἐκλέγεται στὰ ἀντιπροσωπευτικά σώματα.

Ὅτι τὸ ἐλάχιστο δικαίωμα τῆς δημοτικῆς ψήφου, που της δόθηκε, ἐξαιρεῖ τις χωρικές και τις ἐργάτριες, που ἔμειναν ἀγράμματα γιατὶ βιοπαλαιοῦν ἀπὸ τὴν πιὸ πρόϊμη παιδική τους ἡλικία.

Ὅτι οἱ νόμοι που κανονίζουν τὴν ἀστική θέση τῆς γυναίκας είναι ἀνισοι και ἀδικοι και της καθορίζουν μιά θέση κατώτερη και σχετικὰ με τὸν ἀνδρα και ἀπέναντι τῶν παιδιῶν της.

Ὅτι ή γυναίκα ὀφίσταται τὴν ταπείνωση τοῦ κρατικοῦ διακανονισμοῦ τῆς πορνείας και τὸ αἶσχος τῶν γνωστῶν οἰκων.

Ὅτι ή γυναίκα ἐργάζεται στη χώρα μας κάτω ἀπὸ τὴν πιὸ σκληρή και ἐξευτελιστική ἐκμετάλλευση. Ἐργάζεται 10, 12 και 14 ὄρες δουλειᾶς ή ἐργατοῖρα για ένα μεροκάματο πείνας. Βλέπει ἐντελῶς περιορισμένη τὴ σταδιοδρομία της ή υπάλληλος και ἄνισους ὄρους για τὴν εἴσοδο στις διάφορες θέσεις. Και όλες παντοῦ πληρώνονται τὸ μισὸ ἢ και λιγώτερο ἀπὸ τὸν ἀνδρα και ὄταν κάνουν τὴν ἴδια ἐργασία και ἔχουν τὰ ἴδια προσόντα. Γίνεται ἔτσι αἰτία με τὸν ἀναγκαστικὸ αὐτὸν ἀνταγωνισμό νὰ κατεβῆ και ή ἀντρική πληρωμή.

Ὅτι καμιά πρόνοια δεν λαμβάνουν για νὰ ἀνακουφισθῆ ή ἐργαζόμενη μάνα, για νὰ μὴν ἐργάζονται τὰ παιδιά κάτω τῶν 14 χρόνων, που σήμερα, παρὰ τὸν νόμον, πλημμυρίζουν κατὰ χιλιάδας τὰ ἐργαστήρια, τὰ ἐργαστήρια, τὰ γραφεῖα, τὰ καταστήματα και τὰ σπίτια στην ὕπηρετική δουλειά και συντελοῦν ἔτσι εἰς τὸ νὰ αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνηλίκων ἀνέργων.

Ότι οί συνδικαλιστικές ελευθερίες έχουν ουσιαστικά καταργηθῆ καὶ ὅτι ἡ ἐργαζομένη γυναίκα ἐμποδίζεται μὲ κάθε τρόπο νὰ διεκδικήσῃ τὸ δικό της.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ

Διαμαρτύρεται γιὰ τὴν ἔξυτελιστικὴ θέσιν, στὴν ὁποία κρατᾷ σήμερα τὴν γυναίκα τὸ Κράτος μὲ τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐξουσία του καὶ ζητεῖ, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, νὰ καθιερωθῶν μὲ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴ Νομοθεσία :

1) ἴσα πολιτικά καὶ ἀστικά δικαιώματα μὲ τὸν ἄνδρα.

2) Ν' ἀναγνωρισθῆ ἡ μητρότης ὡς κοινωνικὴ λειτουργία. Νὰ προστατεύεται ἡ ἐξώγαμη μητέρα καὶ τὸ παιδί της.

3) Νὰ καταργηθῆ ὁ κρατικὸς δισκανονισμὸς τῆς πορνείας καὶ οἱ γνωστοὶ οἴκοι.

4) Νὰ καθιερωθῶν ἴσοι ὅροι εἰσόδου καὶ σταδιοδρομίας σ' ὅλες τὶς ὑπαλληλικὰς θέσεις, δημόσιες καὶ ἰδιωτικὰς. Νὰ καθιερωθῆ ἡ ἀρχὴ «ἴση ἀμοιβὴ γιὰ ἴση ἐργασία».

5) Νὰ καθιερωθῆ ὡς ἀνώτατο ὄριο καθημερινῆς ἐργασίας τὸ ὀκτάωρο γιὰ τὰ ἐργατικά καὶ τὸ ἑξάωρο γιὰ τὰ ὑπαλληλικά ἐπαγγέλματα.

6) Νὰ καθιερωθῆ ἡ ἀρχὴ γιὰ ἓνα κατώτατο ὄριο μισθοῦ καὶ ἡμερομισθίου, ἴδιο γιὰ ἄντρες καὶ γυναῖκες.

7) Νὰ προστατευθῶν ἡ ἐργαζόμενη μίνα καὶ τὸ ἀνήλικο παιδί, μὲ τὴν ἴδρυσιν ὅλων τῶν ἀναλόγων θεσμῶν : ἀσφάλεια μητρότητος, πληρωμένη ἀδεια ἐπιτόκων, παιδικοὶ σταθμοί, παιδικὰ συστάτια, δωρεὰν μόρφωσι κλπ. κλπ.

Ἐχουσα ἀκόμη ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι, ἐνῶ ὁ ἐργαζόμενος λαὸς πεινᾷ, σπαταλῶνται ἑκατομμύρια μαζεμένα ἀπὸ φόρους γιὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς ποὺ πλουτίζουν τοὺς κερδοσκόπους τοῦ ἀνθρώπινου αἵματος, ζητεῖ :

1) Νὰ καθιερωθῆ ὡς μόνιμος πολιτικὴ τοῦ κράτους ἡ πολιτικὴ τῆς εἰρήνης. Νὰ μειωθῶν οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων πρὸς ὄφελος τῶν ὑπουργείων Προνοίας καὶ Παιδείας.

2) Νὰ καταργηθῶν οἱ μιλιταριστικὰς ὀργανώσεις τῶν νέων.

3) Νὰ δοθῆ ἀμνηστία εἰς ὅλους τοὺς πολιτικοὺς καταδίκους.

Ἐπειδὴ ἀκόμα φρονεῖ ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ ἀντίκειται καὶ εἰς τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης καὶ εἰς τὴν σημερινὴν ἀνθρωπιστικὴν ἀντίληψιν, ζητεῖ νὰ καταργηθῆ καὶ γιὰ τὰ πολιτικά καὶ γιὰ τὰ κοινὰ ἀδικήματα.

Ἐπὶ πλέον ἔχουσα ὑπ' ὄψιν :

Ότι, ἐνῶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ρίχνει διαρκῶς περισσότερο στὴν ἀθλιότητα τὸν ἐργαζόμενο λαόν, γίνεται προσπάθεια μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ μὴν ἀκούεται ἡ φωνὴ τῆς διαμαρτυρίας του καὶ μ' αὐτὸ καταργοῦνται ὅλες οἱ δημοκρατικὰς ελευθερίες.

Ότι τὰ ὄργανα τῆς κρατικῆς ἐξουσίας καταφεύγουν

ὀλοένα περισσότερο στὴν αὐθαιρεσία καὶ στὴ βία γιὰ νὰ ἐμποδίσουν νὰ ἐκφράσῃ τὸ φρόνημά του ἢ νὰ ἀγωνισθῆ γιὰ νὰ καλύτερέψῃ τὴν οἰκονομικὴ θέσιν του.

Ότι τέλος σήμερα, ἂν καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ εἶναι βαρύτερα δημοκρατικὴ, ἐπιζητεῖται ἀπροκάλυπτα πλέον καὶ μὲ κάθε τρόπο ἡ ἀλλαγὴ τοῦ πολιτεύματος καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς βασιλείας, ποὺ δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἐγκαθίδρουση μοναρχικῆς δικτατορίας μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ταφοῦν ὀριστικά ὅλες οἱ δημοκρατικὰς ελευθερίες καὶ νὰ παγιωθῆ εὐκολώτερα ἓνα καθεστὼς ἀντιδράσεως καὶ βίας.

Ότι ἓνα τέτοιο καθεστὼς θὰ σημάνει γιὰ τὴν γυναίκα τὴν πλήρη κατάργησιν καὶ τῶν ἐλαχίστων δικαιωμάτων ποὺ κατέκτησε,

Διαμαρτύρεται ἐντονώτατα ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν γυναικῶν.

Ἀηλώνει ὅτι θὰ καταβάλλῃ ὅλες τὶς δυνάμεις της γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πραξικόπημα αὐτὸ κατὰ τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ.

Ότι θὰ συνεργασθῆ μὲ ὅλες τὶς ὀργανώσεις, ἐπαγγελματικὰς, ἐργατικὰς νέων καὶ διανοομένων ποὺ ἐνεργοῦν γιὰ τὸν ἴδιο σκοπόν, καὶ καλεῖ τὶς ἐργαζόμενες γυναῖκες τὶς Ἑλλάδος, τὶς χωρικὰς, τὶς ἐργάτριες, τὶς νοικοκυρὰς, τὶς ὑπαλλήλους, τὶς διανοοῦμενες νὰ ἀντιληφθῶν τὸν κίνδυνον ποὺ τὶς ἀπειλεῖ σὰν γυναῖκες καὶ σὰν ἐργαζόμενες. Νὰ αἰσθανθῶν τὴν εὐθύνη τους ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ τους, τῶν παιδιῶν τους, τῆς ἰδίας τῆς Χώρας καὶ νὰ ἐνωθῶν σὲ ἓνα κοινὸ μέτωπο γιὰ νὰ ἀγωνισθῶν

Κατὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς Βασιλείας,

Γιὰ μιὰ Δημοκρατίαν μὲ κοινωνικὸ περιεχόμενον, ὅπου θὰ κατοχυρωθῶν πραγματικά ὅλες οἱ δημοκρατικὰς ελευθερίες : Ἐλευθερία τῆς σκέψεως, τοῦ τύπου, τοῦ λόγου. Ἐλευθερία τοῦ συνέχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι. Ἄσπιλον κατοικίας. Κατὰ τοῦ πολέμου. Κατὰ τῆς ἀντιδράσεως, τῆς αὐθαιρεσίας, τῆς βίας.

Διὰ τὴν ὀλοκληρωτικὴν οἰκονομικὴν, πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς γυναίκας.

Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων, Σύνδεσμος γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας, Παμκρασιατικὸς Σύλλογος Γυναικῶν, Γυναικεῖος Σύλλογος Ἑσπερανιστιῶν, Δωδεκανησιακὴ μέλισσα, Ἀντιπρόσωποι δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, Συνοικιακῶν Ὄργανώσεων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, Φοιτητριῶν, Διανοομένων, Γεν. Συνομοσπονδία ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, Ἐνωτικὴ Γεν. Συνομ. ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν, Ἐργατικὸν Κέντρον Πειραιῶς. Σωματεία : κλωστοῦφαντουργῶν, ραπτῶν καὶ ραπτριῶν. 3 Σωματεία ραπτριῶν ἱματισμοῦ στρατοῦ. Καπνοεργατῶν καὶ καπνοεργατριῶν. Νοσοκόμων κ.λ.π.